

МОРАЛЬНА КУЛЬТУРА ЮРИСТА

Т. А. Мороз

(слухач магістратури юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ)

Науковий керівник: доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, кандидат філологічних наук Дніпровського державного університету внутрішніх справ **Мороз Валентина Яківна**

Професійна культура є багатожанровою та багатокомпонентною. Основними складовими якої є мовна культура, мовленнєва та духовна культура, які також мають свої складові. В свою чергу, духовна культура складається з комунікативної, моральної, етичної, естетичної, національної, суспільної та правової культури. Серед них одне з найважливіших місць в особистій культурі юриста посідає моральна культура. Це можна визначити характером та сферою їхньої діяльності, а також тими завданнями, які стоять перед ними в межах професійного обов'язку. Питання моральної культури юриста висвітлювалися в наукових дослідженнях Г.Ф. Гребенькова, С.Д. Гусарєва, В.О. Лозовського, О.В. Петришина, О.Ф. Скакуна, С.С. Сливки.

Моральна культура юриста є предметом особливої уваги суспільства. Традиційно мораль пов'язують саме з юридичною професією і уявлень про такі основоположні цінності, як гуманізм, справедливість, порядність та чесність. Більшість представників юридичних професій зазнають чимало критики в цьому питанні з боку громадськості. Це зумовлено на необхідність великої уваги з боку самих юристів до питання осмислення морального аспекту юридичної діяльності.

Першорядне значення моральних якостей юриста підкреслене в п. 10 Основоположних принципів, що стосується питання незалежності судових органів [1]. В якій зазначено, що відібрані на судові посади, повинні мати високі моральні якості і здібності, а також відповідну підготовку і кваліфікацію в галузі права. Саме це і відокремлює представників юридичної діяльності від інших професій за значущістю морального аспекту їхньої діяльності. Слід зазначити, що рівень моральної культури юриста має випереджати та підноситися над загальним рівнем культури суспільства. Працівник має пам'ятати свою особливу відповідальність і в зв'язку з цим добровільно себе обмежувати. Так, відповідно до п. 2.2 розділу II Кодексу правил здійснення адвокатської діяльності адвокатів Європейського Співтовариства, зазначено, що «довірчі відносини між адвокатом та і клієнтом можуть виникнути лише у разі відсутності в останнього сумнівів

щодо чесності та сумлінності адвоката». Для адвоката всі ці властивості є обов'язковою передумовою здійснення його діяльності [3].

Також моральна культура юриста передбачає сприйняття не тільки загальноприйнятих моральних вимог, які стосуються всіх пересічних громадян, але й розроблені на цій основі спеціальних правил, зумовлених специфікою умовами певного виду юридичної діяльності. Такі правила можуть існувати в якості суто моральних, наприклад норми кодексів професійної етики, а також в якості морально-правових норм.

Отже, моральна культура юриста відіграє в його діяльності велике практичне значення. Адже, саме засвоєння фахівцем моральних норм та принципів допомагає в їх професійній діяльності і дає змогу говорити про юриста як про моральну особистість і справжнього професіоналу. Крім цього, моральна культура юриста базується на підвищених стандартах, а тому має бути вище за рівень моральної культури суспільства.

Література

1. Основні принципи незалежності судових органів, ред.від.13.12.1985 року.
2. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», ред.від 05.01.2017 року.
3. Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства, ред. від 01.10.1988 року.

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ЮРИСТА

Я. А. Олійник

(слухач магістратури юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ)

Науковий керівник: доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, кандидат філологічних наук Дніпровського державного університету внутрішніх справ **Мороз Валентина Яківна**

Ефективність професійної діяльності юриста закономірно пов'язана з його економічною культурою. Відомо, що економіка – це певна система цінностей, яку створює держава та її народ [1]. Вирішальну роль у формуванні економічної культури відіграє цілеспрямований процес професійної освіти, під час якого реалізується соціально-педагогічна функція, що передбачає передачу знань, умінь, навичок, вироблення особистісних якостей, що складають економічну освіченість [2].

Економічна культура була предметом наукових досліджень багатьох вчених: О.Д. Несімко, В.С. Рижков, В.М. Ворона, Л.В. Губерський, С.С. Сливка, А.В. Сур'як, О.В. Плахотнік та інших. Економічна культура юриста – це система економічних знань, вмінь та навиків, які дозволяють